

Foto: Bo Axhammar

Skogens kvinnor

Tre kvinnor och 23 män. Så var sammansättningen av jaktlaget från Svartskatan- Ersnäs Jaktvårdsklubb vid årets älgjakt. Från vänster Susanna Andersson, Caisa Ohlsson och Nina Dahlbom med trofé och jämthundarna Tiva och Boss. **Forts sid 3.**

Annons

Ersnäsrevyn

presenterar 2008 års upplaga med premiär 18 januari.

Föreställningar 19, 20, 25, 26 och 27 januari, 1 och 2 februari.

Biljetter:
Kulturens Hus tel 45 59 00.

Biljettsläpp 1 december.

Höstcafé

En minst sagt dimmig söndag i slutet av oktober hade Hembygdsföreningen café i Soldattorpet, som ett avslut för säsongen.

Ett 50-tal besökare hittade dit i dimman. "Vaktmästaren" K-G Pettersson hade eldat sedan tidig morgon och med Annika Lundbergs pyntning var mysfaktorn på topp.

Klass 5 bakade mjukkakor och sålde vilket nog bidrog till antalet besökande. Alltså en lyckad eftermiddag i höstmörkret.

Johanna Niva, Hembygdsföreningen

Redaktionen är ute och cyklar

Läsarna avgör om rubriken stämmer när det gäller Ersnäsbladets innehåll. Cyklisterna är från vänster Sven Persson, Bo Axhammar och Krister Öhman.

I det miljövänliga alternativet för att ta sig till och från Antnäs har vi saknat sträckan Aleån-Klubbenvägen. Men nu finns den där. Vägverket genomförde den efterlängtaede insatsen i början av hösten. Många bybor här säkerligen redan gjort en premiärtur – antingen per cykel eller till fots.

Det är krig i världen och stormen är på väg. I London har man stängt dammluckorna för att hindra havet från att strömma in i Themsen och översvämma staden. Nordic Battlegroup övar i Norrbotten för att åka iväg och hindra stollar från att mörda barn och andra oskyldiga. I Zimbabwe har det ekonomiska systemet rämnat och i USA spricker bostadslånebubblan. I Finland skjuter skolbarn ihjäl skolbarn och i Pakistan har oppositionsledaren Benazir Bhutto satts i husarrest. Den globala uppvärmningen hindras bara av den globala fördunklingen som

stoppar solenergin.

Det är riktigt futtigt att göra en riktigt tråkig och välplanerad sväng från E4:an och bromsa in på gården i ett mjukt stopp. Lasta ut ur bilen och lasta in i kylskåpet. Det är ingen stor sak att laga mat, jag är hungrig efter simningen i badhuset i Gammelstad. Tända i kaminen, jag är frusen för vi bor i ett gammalhus från 1909. Riktigt banalt blir det när jag ägnar flera minuter åt de tre katterna som pockar på uppmärksamhet och mat. Vilket tråkigt liv jag lever.

Jag tror att väldigt många människor ser med avund på mitt tråkiga liv! Jag är fast och fullt förvissad om att många som bedriver frihetskamp för att bli kvitt sina despoter kämpar för att få ett lika tråkigt liv som jag har. Jag kan tänka mig att FN skulle kunna ha livet i vår by som mall om FN fick bestämma. Vilken tur vi har, vi som bor i Ersnäs!

Gunnar Lauritz, ordförande i Ersnäs byaförening

Planfri korsning

Vi har tidigare rapporterat att ett brev sändes till landets infrastrukturminister Åsa Torstensson (c) med ansvar bl a för våra vägar. Brevet, undertecknat av byns samtliga föreningar, är daterat och avsänt den 20 april.

Kanslihuset har fått en rad påminnelser om uteblivet svar. Den 15 oktober erhöll jag detta e-postmeddelande från departementssekreterare Jessica Spångberg:

"En kollega till mig har uppmärksammat mig på att ni har hört av er angående ert ärende angående planfri korsning i Ersnäs. Jag bekräftar härmed att er skrivelse formellt inkommit till departementet. Jag har stor förståelse för att ni är angelägna om att få ett svar så fort som möjligt. Det är dessvärre så att vi har en väldigt stor ärendebelastning nu, vilket gör att svarstiden kan bli väldigt lång. Vi gör dock vårt bästa för att besvara de skrivelser som kommer in så fort som möjligt.

Beklagar att besked angående ert ärende kommer så sent.

Med vänlig hälsning
Jessica"

Vi ska se ljust på vår omvärld och framtiden. Det mår vi bättre av. Därför tolkar jag ovanstående som att det tar lite tid att skrapa ihop miljonerna som ett bygge kräver trots en statsbudget som visar ett överskott på 100 miljarder.

Sven Persson

Familjenytt

Inflyttad

Emil Pohjanen har flyttat in på Ersnäsvägen 35.
Sophia och Andreas Wennberg har flyttat in på Ersnäsvägen 111.

Viltvårdsgruppen i Ersnäs - Klappjakten 07

Så var årets största jakthändelse i byn avslutad. Den 10 nov träffades 18 tappara jägare för att försöka få fram och göra ett slag för viltvården, genom att skjuta en predator i form av räv eller grävling.

Vid första drevet skjuter Håkan en unik rävdubblé, en bedrift som inte många jägare har gjort eller kommer att göra under sina liv. Sedan skjuter Roger och Per varsin räv i tredje drevet, så resultatet blev imponerande fyra rävar och då hade en femte rävturen att slinka förbi passkyttarna. Under dagen grillade vi korv som viltvårdsgruppen hade fått sponsrat av Nordchark, tack för det.

Trevligt var också att se att övrigt vilt verkar öka, speciellt rådjuren som sprang kors och tvärs bland drevare och skyttar. Hoppas alla förstår hur viktigt det är att försöka hålla predatorerna på en rimlig nivå till fördel för övrigt vilt som rådjur, hare och fågel.

Här vill vi i viltvårdsgruppen passa på att tacka alla som ställer upp i alla väder och hjälper oss att få en trevlig klappjakt år efter år.

TACK FÖR DET

Nästa år tar vi nya tag igen och då finns det risk att en av Sveriges största jakttidningar finns på plats för att göra ett reportage om jakten.

*Jonas Seger
Viltvårdsgruppen i Ersnäs*

Kurs i rävsvarning

Under december eller januari kommer det att hållas en kurs i rävsvarning.

Platsen kommer att vara Ankaret.

Intresserade ringer Jonas Seger på 070-37 333 03

Gänget med två av fyra skjutna rävar

Kvinnan tar makten (också) i älgskogen

Vi har bara sett början. Förr i tiden var det mannen som jagade och släpade hem villebrådet. Så är det inte längre, åtminstone inte helt och hållet och åtminstone inte i Ersnäs.

Svartskatan-Ersnäs Jaktvårdsklubb hade i år en tilldelning på tio vuxna djur. I jakten deltog 26 personer varav tre kvinnor: Caisa Ohlsson, Nina Dahlbom och Susanna Andersson, samtliga med Svedjan som hemvist. Dessa tre damer fällde var sin tjur dvs dessa 11 % av Jaktlaget svarade för 30 % av fångsten. Vad kan vara ett bättre bevis för att kvinnan undan för undan övertar makten?

Nina med åtta fällda älgar under åren och Caisa med fem fällda är redan veteraner. För Susanna, 19 år, var det premiär. Jägarexamen tog hon redan vid 17 och nu i september var det dags. Susanna satt på pass i trakterna av Aleån. Drevet hade fått upp ett djur som rörde sig snabbt i Susannas

synfält på cirka 40 meters avstånd. Skottet gick, träffade och efter ytterligare några minuter kunde nådaskottet utdelas.

Hur kändes det, Susanna: Jag var naturligtvis spänd, nervös. När det hela var klart kände jag stolthet.

Gemensamt för alla tre är att det är fäderna som inspirerat dem att först följa med ut i skogen. Utan tvång. Dessa tidiga vandringar har grundlagt ett intresse som så småningom resul-

terade i att de själva blev jägare.

Vad är det som lockar, frågar Ersnäsbladets utsände. Även här råder samstämmighet: Gemenskapen i laget, spänningen under hela jakten och högspegnningen då ett djur kommer inom skotthåll, ett så tydligt avbrott i det vardagliga, fridfullheten i skogen, samarbetet med hunden.

Den manliga majoriteten i Jaktlaget ser det som helt naturligt att där finns kvinnor med. Inte ett uns av manschauvinism. Kanske ersnäskarlarna har nått längre på det här området än på en del andra håll i landet. När det gällde Susannas premiär, fick hon bara uppskattning och hon kände verkligen att de andra glädde sig med henne.

Visst kostar det att jaga. Men en del kommer ändå tillbaka. I år blev det en ungefärlig utdelning på 50 kilo kött till var och en i Jaktlaget.

Julmarknad i stämningsfull, lantlig miljö!

Lördag 24 och Söndag 25 november hålls
Julmarknad på Ralph Lundstengården, kl. 12-16

I hantverksbutiken "Stenladugården" och uppe på Logen finns ett 25-tal lokala hantverkare.

I Norrbottensgården serveras skinka, risgrynsgröt och hembakat kaffebröd.

Varmt välkomna önskar Gårdstomten!

*Ett samarbete mellan
Ersnäs Byaförening och Ralph Lundstengården*

Ungdomslokalen stängd!

Det saknas föräldrar eller andra vuxna som tar hand om ungdomskvällarna. Trots flera försök under hösten 2007 hittade vi inte de som skulle kunna sköta verksamheten.

Byaföreningen hoppas att ungdomsverksamheten i den fina lokalen kan komma igång till våren. Skulle det inte bli så, då siktar vi på hösten 2008.

Om Du känner att detta är något för dig, hör då av Dig till:

Gunilla Björklund, tel 138 60, e-post gunilla.m.bjorklund@home.se

Eller ta kontakt med någon annan i byaföreningens styrelse.

Byaföreningen

Visste du att...

Idag är det sextio år sedan som Ernst Wigfors drev igenom en skattereform som medförde en inkomstutjämnning och möjliggjorde de sociala reformerna. Av den anledningen höjdes inkomstskatten, bolagsskatt, progressiv förmögenhetsskatt och arvsskatt infördes.

Idag så har man tagit bort de förändringarna, gjorde man fel för sextio år sedan, eller.....?

Annonsera i Ersnäsbladet

Nå byns alla hushåll på ett billigt och enkelt sätt.

1/4 sida: 300 kronor,
1/8 sida: 200 kronor.

Doktor på Tranmyrvägen

För ett par veckor sedan lade Kjell och Ing-Marie Gustavssons dotter Ann-Kristin (numera Bergquist) fram sin doktorsavhandling vid Umeå Universitet i ämnet ekonomisk historia. Rubriken på avhandlingen lyder: "Guld och gröna skogar? Miljöanpassningen av Rönnskärsverken 1960-2000". Opponent var den kände umeåprofessorn Sverker Sörlin. Sammanfattat i några få ord handlar det om hur ett företag kan förena stora miljöförbättringar med bibehållen konkurrenskraft.

Vi lyfter på hatten för Ankis doktorshatt.

Ersnäsbladet utges av Ersnäs byaförening och är öppet för alla (föreningar, företag och enskilda) med anknytning till byn och utkommer med fyra nummer per år. Manusstopp under 2008 är 28/1, 26/5, 25/8 och 10/11 och utdelning fredagen därpå.

I redaktionen:

Sven Persson, 311 80 och E-postadress persson.sven@telia.com
Krister Öhman, 312 59 och E-postadr kristman@tele2.se
Bo Axhammar, 311 04 och E-postadress bo.axhammar@tele2.se

Våra två "sidor"

Ersnäs har en egen hemsida, www.ersnas.se, men vi finns naturligtvis även med på kommunens byasidor på adressen: www.byar.lulea.se och välj **Ersnäs**.

Ersnäsbladet finns också att läsa/hämta från byns hemsida www.ersnas.se
Där finns även tidigare nummer.

Mexiko i Ersnäs

Byaföreningen bjöd på Mexiko-influerad mat - tacos. Kommunen bjöd på sitt kommunalråd - Petersen. Båda dessa fenomen i byns omvärld var uppskattade inslag i det byamöte som arrangerades i Ankaret i mitten av oktober. Ett 40-tal mat- och byaintresserade ersnäsare var på plats.

En del av det som presenterades återfinns på annan plats i detta nummer. Här får i stället bilderna tala och vårt kommunalråd. Vi noterar följande av vad Kalle Petersen hade på hjärtat:

- I samarbete med grannkommunerna drar Luleå igång ett skärgårdsprojekt. Vi kan emellertid inte räkna med att en uppmuddring av farleden fram till "Dålakajen" skulle ingå i den satsningen.

- Avloppets begränsade kapacitet har en tid satt stopp för nybyggande i Sörbyarna. Nu har en del tekniska förbättringar genomförts innebärande

att kapaciteten höjts och att bygglov på nytt kan beviljas.

- Kommunfullmäktige har sagt nej till en högstadieskola i Sörbyarna. Politikerns nej är emellertid aldrig ett nej för all evighet.

- Det vore en dröm att göra de kommunala grundskolorna till självstyrande enheter. Därmed skulle de bättre kunna konkurrera med friskolorna.

- De kommunalrådskas tummarna hålls för att förskoleprojektet Lindvall/Winnsa kan ros i hamn.

Foto Bo Axhammar

Nytt vid Gläntan - Skidstadion

Foto Krister Öhman

Här vid utgångspunkten för vårt rekreationsområde nr 1, Hemberget, har saker hänt.

Byaföreningen har installerat ett utedass. Det som återstår är målningen som görs till våren.

Idrottsföreningen har viderutvecklat användningen av elljusspåret.

På startkuren finns numera en självstartande belysning (1) så att man inte behöver famla i mörkret då man kopplar i sin motorvärmakabel (2) och tänds spårbelysningen (3).

Efter trycket på strömbrytaren (3) är elljusspåret belysning igång en timme för att därefter släckas automatiskt.

Skidspår

Vid sitt årsmöte i mars beslutade Ersnäs IF att under den kommande vintern ska elljusspåret som vanligt prepareras. Dessutom ska byborna ha tillgång till ett preparerat spår från Häärskurvan upp till Gläntan - ett angöringsspår kan vi kalla det. Willy Sundvall och undertecknad har varit ute i markerna och kommit fram till en lämplig sträckning av detta matarspår. Det kommer att vara väl markerat så ingen behöver åka fel. Willy brukar också dra upp spår i markerna kring Aleån. Det kommer att finnas en länk också till det spåret.

Snart är det dags att göra noteringar i almanackan för 2008. Jag hoppas att upp emot 30 ersnäsbor redan nu för in gör denna notering: **Lördagen den 15 mars. Deltar i Nederluleåstafetten.**

Sven Persson

Mången man skulle älska sin hustru mycket mer bara vore hon gift med någon annan.

Har ni lottvinster att skänka, gör det till Hembygdsföreningen. Ej skrymmande saker.

Kontakta Karl-Gustav Pettersson på tel. 311 33

Torget växer fram

Som alla bybor säkert har noterat, så händer det saker på torget. Det senaste tillskottet är belysningsstolpar och en anslutningsstolpe för julgranen. Helge Björnström och Lars-Erik Ottosson stod för det praktiska arbetet.

Torggruppen jobbar vidare med utsmäckningen och utformningen. Syftet är att vi i byn inte bara skall ha en estetiskt väl utformad plats, utan det är även meningen att torget skall fungera som en mötesplats för människor. En plats där bybor kan mötas, bryta isolering och kunna aktivera sig.

Det som närmast står på torggruppens dagordning är att ordna med en handikappanpassad toalett. Och den är planerad att byggas i anslutning till fd. brandstation (se skiss). Om det går enligt planerna så sätts spaden i jorden kommande år.

Att torget har blivit en prydnad för byn håller väl alla med om. Men minnet är ju kort, hur såg det ut innan arbetet med att rusta upp torget påbörjades? För att fräscha upp minnet så publicerar vi en bild på torget som det såg ut för bara ett par år sedan.

Vi skall inte heller glömma Hembygdsföreningens insats med uppförande av soldattorpet. Från redaktionens sida säger vi – Bra jobbat!

Vi flaggar för byn

Sedan Nationaldagen den 6 juni kan vi i byn glädja oss åt vår gemensamma flaggstång, placerad på Torget. En flaggstång ska naturligtvis användas. Vi har våra officiella flaggdagar. Men ska vi helt och hållet låta oss styras av centralorten Stockholm? Nej tycker Ulla Isaksson Axhammar och Sven Persson. Låt oss sätta vår egen färg på urvalet. Vi har kommit fram till en lista som innehåller tolv tillfällen som vi tycker ska uppmärksammas. Vi har strukit sju av de från centralorten påbjudna och i stället tagit med fem efter eget val.

ulla.isaksson-axhammar@tele2.se
och persson.sven@telia.com

1 jan	Nyårsdagen
8 mar	Internationella kvinnodagen*
April	Påskdagen
1 maj	Det arbetande folkets dag
9 maj	Europadagen*
6 jun	Nationaldagen
Juni	Midsommardagen
Juli	Ersnäsdagen*
14 juli	Viktorias födelsedag
24 nov	Kvinnofridsdagen*
10 dec	Nobeldagen
22 dec	Vintersolståndet*

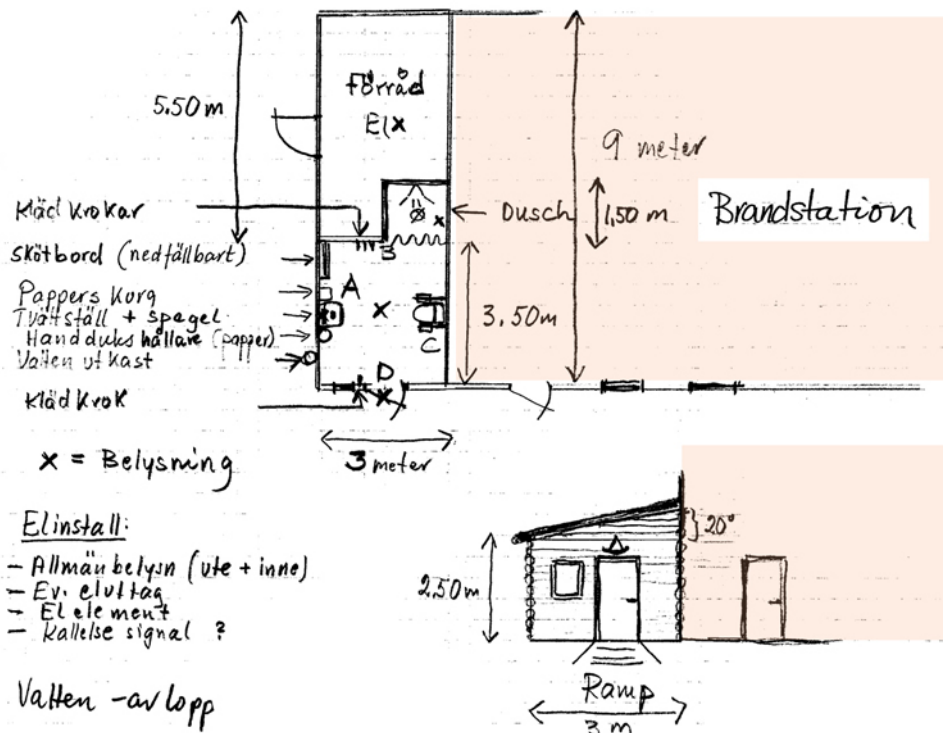
Studera listan och kom gärna med kommentarer till upphovspersonerna med adresserna

* Ersnäs eget val

Förslag till RWC

2007-10

Ersnäs nya förskola

Vårt tilltänkta hus är ute på marknaden eftersom vårt bud inte accepterats. Vi har kontaktat kommunen för hjälp och förslag. Vår förhoppning var att vår by skulle kunna få en stabil barnomsorg och vi har gjort allt vi kunnat för att detta ska kunna bli av. Vi hoppas att kommunen kommer med fler förslag. All hjälp från alla håll välkomnas.

Finns det möjligtvis fler husförslag? Alla objekt är av intresse.

Carina Winsa och Ulrika Lindvall

Intervju med Torkel Omnell

Torkel Omnell är journalist och känd som en duktig reporter vid Norrbottens Kuriren. Det han främst har uppmärksammats för är den undersökande reportageserien om Obol-affären, tillsammans med Malin Öhrlund. För den artikelserien blev bägge journalisterna belönade med Guldspaden. Att Torkel är född och uppvuxen i Ersnäs sågs som en utmärkt anledning för EB att intervju honom.

EB: För det första så vill vi som "kollegor", från redaktionens sida gratulera till framgångarna på den journalistiska arenan.

- Jag tackar och bockar för det!

EB: Du är ju född och uppvuxen i Ersnäs, är det något eller någon under din uppväxt som påverkat dig i ditt yrkesval?

- Jag började med sportjournalistik och det var väl ingen slump då jag tidigt började med fotboll, skidor, löpning med mera hemma i Ersnäs. Jag har alltid älskat sport och min sambo säger att jag är än mer intresserad sedan jag lämnade sportjournalistiken. Jag tror också att jag av min far Ulf "Holm-Helmer" Omnell ärvt en slags skapande ådra. I början var det intresset för sport som styrde valet av yrke, men med åren har det vuxit till en stor allmän nyfikenhet för allt möjligt.

EB: Hur började din karriär, utbildning, jobb?

- Jag slutade på Scan som styckare och började 1987 att studera till idrottspedagog (idrottskonsulent, friskvård med mera) i Umeå. På plats i Umeå kände jag att jag ville prova skriva om sport. Jag ringde till Västerbottens

Folkblad och fick sedan skriva mycket som ingen annan ville skriva, DM-tennis på fredagskvällar och division II-hockey tidigt på söndagar. Men jag fick blodad tand och fick sedan trots min ringa erfarenhet ett sex månader långt vikariat på Nya Kristinehamns-Posten. Efter det har jag arbetat i Linköping, Sundsvall, Kalmar och Falun innan jag 2001 flyttade hem till Luleå igen efter 14 år utanför länet.

EB: Har du haft eller har du någon förebild inom journalistiken?

- Inte direkt, kanske. Men jag har

alltid tyckt om tuffa journalister som vid rätt tillfällen ställer ansvariga personer till svars. Förr var jag kanske svag för den bullrigt tuffa typen, men i dag är jag mer svag för dem som gör det på ett ödmjukt och lågmält sätt. Det blir mer effektivt. Jag tycker om journalister och tidningar som vågar väcka opinion och inte bara refererar och jag gillar journalister som vågar överraska läsaren.

EB: Du var ju tidigare reporter på Kurirens sportavdelning men bytte sedan till samhällsreporter. Är det någon avgörande skillnad att jobba som sport eller samhällsreporter?

- Den stora skillnaden är att det tack vare resurser finns mer tid till att göra djuplodande reportage eller granskningar på allmänna redaktionen. Sportens tider är ofta sena kvällar och helger och ofta är det en kamp mot deadline där det gäller att "få ur sig artiklarna". Sporten är den bästa journalistiska skolan man kan tänka sig, tror jag. Det är många bollar i luften och det ska gå fort att plocka ner dem. Annars skiljer sig inte sportens värld och den övriga världen åt idag.

EB: Utan att direkt gå in på reportaget om Obol så undrar nog många läsare, var någonstans börjar man "gräva", var hittar man källorna?

- Det finns nog inget facit där. Det beror på vilken information man har innan man börjar och det beror på vad man har för källor sedan tidigare. Men det handlar bland annat om att genom personnummer och organisationsnummer kartlägga en person och ett företag. I öppna Sverige kan man genom detta nå ganska långt, längre än vad folk i allmänhet tror. Det kan finnas tillfällen då man ger personer anonymitet och erbjuder dem att prata utanför protokollet för att över huvudtaget få information. Som alltid måste man tänka på vilket syfte källor har med sina tips, varför de väljer att berätta något om en person eller bolag. Ofta är det ingen annan orsak än att de vill att sanningen ska komma fram. Men det kan finnas andra anledningar.

EB: En sak som slagit mig är att Kuriren, som väl får betraktas som en liten tidning, har "fött fram" flera duktiga journalister som genom sina reportage uppmärksammats nationellt. Vad är anledningen till denna framgång, var ni dopade?

- Dopade? Nja, i så fall med kaffe och cola? Katarina Karlssons Stora Journalistpris var väl en murbräcka. Innan dess hade tidningen gjort grävande journalistik också, men efter det blev det mer. Det är viktigt att cheferna ger förtroende och att det får ta tid

Foto Bo Axhammar

Bärिमillavegen

Ibland så funderar man på var alla lustiga namn på vägar kommer ifrån, åtminstone så gör vi det på redaktionen. För när man kör efter Ersnäsvägen mot den södra utfarten så kommer man så småningom till en avstickare som leder till vägverkets grustäkt. Döm om vår förvåning när vi upptäcker att vägen har två namn, Bärिमillavegen och Hembergsvägen!? Vad månne ligga bakom denna dubbelskyltning, delade meningar om vilket namn vägen skulle ha?

Redaktionen tog kontakt med Kjell Engström, medlem i vägföreningen, för att få en förklaring.

Kjell kunde då berätta att i samband med att man bildade vägföreningen, för att organisera underhåll och sköt-

sel, så diskuterade man vilket namn vägen skulle ha. Vägen har gamla anor som körväg för häst sedan förra sekelskiftet, då byn tog grus och sand från samfärd ägd mark. Och förmodligen, här var Kjell lite osäker, så användes vägen också för transport av huggna stenblock för grundbygge en gång i tiden.

Den gamla grustäkten är sedan länge bevuxen med skog men det gamla namnet på bondska lever kvar bland äldre ersnäsbor och det var Bärिमillavegen. Vilket betyder "vägen mellan bergen" men eftersom yngre bybor känner till vägen under namnet Hembergsvägen så beslöt man i vägföreningen att den skulle skyltas med bägge namnen.

- och både tid och förtroende har vi fått. Sedan ligger mycket på de enskilda reportrarna som gör jobbet. Det krävs ett enormt driv, nyhetsnäsa och inte minst envishet för att nå framgång när man gräver. Det är mycket viktigt att lokaltidningar granskar och att beslutsfattare och andra i vårt utgivningsområde har en hälsosam respekt för tidningarna. Ytterst är det en fråga om demokrati. Om inte media granskar, vem ska då göra det? Det finns en fara i att det i allt mer slimmade organisationer på lokaltidningar inte längre finns resurser till grävande journalistik.

EB: Om du själv får välja, vilket reportage är det viktigaste som du gjort?

- Utan tvekan de granskande reportagen om Obol som jag gjorde tillsammans med kollega Malin Öhrlund. Kanske bidrog vi till att en oseriös verksamhet upphörde.

EB: I en avskedskrönika i Kuriren så tillkännagav du att du skulle sluta och

börja som frilansjournalist. Du var orolig över hur det skulle gå och att risken fanns att du skulle bli liggande på soffan. Hur har det gått, är du soffliggare eller??

- Visst agerar jag Kronblom ibland, men då kanske jag istället väljer att sitta på kvällar och helger och skriva. Jag gör mina timmar och när jag gör dem är jag mer effektiv. Så här långt känns det som att jag mer kan styra hur jag jobbar. Jag kan köra stenhårt i en vecka, eller i några veckor och sedan vara ledig någon dag. Hittills känns det bra. Men hur jag känner det efter sju-åtta månader vet jag inte. Jag kanske inte trivs eller så går det inte ihop ekonomiskt. Jag är tjänstledig fram till mars och i februari måste jag meddela om jag vill lämna Kuriren eller komma tillbaka.

EB: Dagen Industri är väl att betrakta som den ekonomiska maktens husorngan, hur är det att arbeta åt en rikstidning jämfört med din tid på Kuriren?

- När jag väl skriver skiljer det inte mycket. Skillnaden är att många fler har möjlighet att läsa det jag skriver och att jag får ringa lite fler kända personer kanske, men det förändrar inte mitt sätt att vara eller arbeta. Den stora skillnaden är hur jag tas emot när jag ringer och säger att jag arbetar för Dagens Industri. När jag säger att jag ringer från Dagens Industri går det ofta mycket fortare att nå vd:ar med flera. Så borde det egentligen inte vara, men så är verkligheten.

EB: En sista fråga, om du fick tre önsknings vilka skulle dessa bli?

- Ska jag svara fred på jorden, solidaritet och annat här som jag kanske inte tror människan är förmögen att ordna? Fri tillgång till färsk åkerbär (obs, ej odlade!), däckbyte via sms samt obegränsat med kondition och magmuskler. Jag vill skriva en bok också, eller flera. Det där blev visst fyra önsknings.

Det var en gång en "stenhåga"

Den ligger där en bit från Fällträskvägen och fyra km från centrum av Ersnäs. Ett minnesmärke över hårt arbete, flit och uthållighet. Blickar vi tillbaka på vad som i vår by minner om vad som hänt i gångna tider, finns det ingenting som är av större omfattning.

Där ligger den, stenhågan eller som man säger söderöver i Sverige stengärgården. Jag stegar och kommer fram till att den är minst 260 meter lång. Tar jag med de vinklade bitarna blir den drygt 350 meter. Höjden är nära en meter och bredden två meter.

Stället ägs idag av Tore Marklund och platsen heter Bäckronningen. Ronning är ersnäs mål för röjning.

Runt om i vårt land finns dessa stengärgården, nödvändiga för att göra jorden brukbar. Oftast förknippas vi stengärgårdar med Småland. I våra trakter är de lite mindre vanliga. Marken som höjde sig ur havet och som odlades upp var kanske inte riktigt så rik på sten som på en del andra håll i landet. Bäckronningen är emellertid inte något bra bevis för den tesen. Snarare tvärtom.

Det här området användes länge som myrslätter. Johan Anton Marklund, farfar till den nuvarande ägaren, började i slutet av 1910-talet omvandla denna myrslätter till åkermark, till träden. När Anton gick bort, fortsatte sonen Odal arbetet. En växande befolkning och konsekvenserna av första världsk-

kriget krävde mer livsmedel. På den tiden fanns det också ambitioner att vårt land skulle vara självförsörjande med livsmedel. Därför uppmuntrade staten att mer mark lades under plog. Det uppstod ett behov av nyodlingar. Myrslåttern blev åkermark. Ett stort område på upp emot 20 hektar genomgick den här omvandlingen på Bäckronningen.

Marken innehöll massor med sten i olika storlekar. Den måste forslas bort innan marken kunde brukas. Redskapen var spade, spett och stubbrytare. Stenarna lastades på en låg släde, en drög, och transporterades iväg på vå-

rens sista eller höstens första snö. En del kördes till ett stort stenröse söder om nyodlingen, en annan till den norra sidan. Där byggdes detta minnesmärke upp. Odal Marklund var stenhågakonstruktören. I hela sitt liv arbetade han med att förbättra sitt konstverk. När marken plöjdes dök det hela tiden upp nya stenar som fogades in i byggnadsverket.

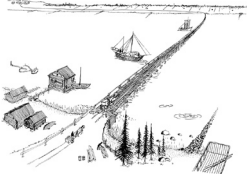
Mycket förgås. Det mesta av vad vi idag omger oss med, överlever inte ens oss själva. Det som blir kvar, blir med tiden desto värdefullare. En stenhåga tillhör säkert det som kommer att leva allra längst om inte den elimineras av en exploatering av det ena eller andra slaget.

Just den här platsen några kilometer från byn befinner sig inte i den farozonen, åtminstone inte idag. Världen kommer inte att upphöra att existera trots mångas domedagsprofetior. Låt oss i tanken förflytta oss 1.000 år framåt i tiden om än detta inte är så lätt. Någon ny istid har ännu inte drabbat oss. Landskapet kanske inte har förändrats så radikalt. Därför ligger den där stenhågan, byggd av Odal Marklund, precis på den plats som den har idag. Kanske tidens tand har medfört att några stenar rubbats. Men jag är övertygad om att kommande generationer kommer att se nya Odal Marklundare som vårdar detta byggnadsminnesmärke.

Sven Persson

På spaning efter den bro som fanns

Dimman ligger tät över Ersnässlätten. Det är tidig söndagsmorgon i oktober. En grupp på fem personer vandrar från Klubbenvägen över gärdena i riktning mot Aleån cirka en km uppströms E 4. Vandrarna var Leif Lundström, Lotta och Gunnar Lauritz, Bengt Johansson från Alvik och undertecknad.

I november-numret 2006 av Ersnäsbladet berättade vi om "Storbron". För några hundra år sedan sträckte

sig Ersnäsfjärden ända in i det här området. Landet höjer sig ju med närmare en meter per hundra år. För att ta sig över detta vidsträckta vattenområde hade det i slutet av 1600-talet byggts en broförbindelse uppbyggd på ett stort antal stenkistor som fundament. En resenär konstaterade 1758 att den här bron var 860 meter lång. Några årtionden senare hade bron tjänat ut och passagen över ån flyttades nedströms ungefär till det nuvarande E 4-läget.

Vid olika tillfällen har försök gjorts att hitta rester av detta väldiga brobygge. Några avgörande fynd har emellertid inte gjorts. Men denna oktobermorgon 2007 hände saker och ting.

Då brosökargruppen närmade sig ån upptäcktes ett par stockar och en del

andra tecken på att här fanns spår av mänsklig aktivitet. De här fynden hade kommit i dagen i samband med en del markarbeten som familjen Blixt utförde på den här platsen.

fann sig just här kunde gruppen inte komma på.

Stockarna var mycket väl bevarade. Så blir det ju när trä lagras i vatten-

Fyndet beskådas av från vänster Gunnar och Lotta Lauritz, Leif Lundström och Bengt Johansson

Stockarna var avfasade och avhuggna på ett sätt som tydde på att de utgjort delar av en stenkista. De kunde inte härröra från resterna av en lada. Då skulle de bearbetats på ett annat sätt. Andra skäl för att dessa stockar be-

sjuk mark. Vi påminde oss om att det äldsta fyndet av skidor gjordes i en myr. Dessa är 5000 år gamla. I den jämförelsen var vårt fynd rena barn-
domen.

Vi i brosökargruppen glädde oss åt fyndet. Dessa lämningar kunde inte vara något annat än rester från Storbron. Vi hörde historiens vingslag vina över fälten. Detta var någonting för arkeologerna på norrbottens Museum.

När detta skrivs i början av november har kontakt tagits med Norrbottens Museum. De har noterat vad vi hade att berätta och återkommer. Vår förhoppning är att fyndet är så pass intressant att de gör ett besök på platsen. Om detta berättar vi i kommande nummer av Ersnäsbladet.

Sven Persson

Surströmmingsmiddagen 26 september

Det var en välbesökt tillställning i Ankaret med drygt 40 gäster som kalaserade på den goda "surfisken" samt avnjöt den trevliga underhållningen som Tora och Bruno Renlund från Öjebyn stod för. Stämningen var trevlig och det välfyllda sånghäftet bläddrades det flitigt i och önskemelodierna avlöste varandra. Såväl artister

som gäster trivdes och hade säkerligen kunnat fortsätta allsången halva natten men slutligen blev det dags att tänka på refrängen! Ett hjärtligt tack till alla som hjälpte till på ett eller annat sätt med genomförandet av arrangemanget.

Styrelsen för Hembygdsföreningen

Idealitet

"Fjärran från Svenssis 120 miljonerskontrakt står Märta, 77 år, och bakar bullar varje natt. Hon gör det utan någon ersättning, för sin klubb Brage, för alla ungar som älskar fotboll."

Ur ett kåseri i Sv D 13 juli 2007 och vi kan konstatera att "märtor" finns det överallt så även i Ersnäs.